UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

De septimo articulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

Visual Library

etiā non deſcēdit nec ab eo aliquē etiam
liberauit. Ratio hui⁹: qꝛ illi ꝑuuli nō fu
erūt capaces grē xpi. nec ſatiſfactio chꝛī
poterat illis ſuffragari neqꝫ ad eos extē
di. Qꝛ ad illos ſolū extendit̄ q̇ ei⁹ mem-
bꝛa efficiunt̄ ꝑ fidem: vel aliqͦ fidei ſa-
cramentum. Sed neutrū illi poterant
habere. Tertius locus eſt purgatoriuꝫ
⁊ eſt ſuꝑ lymbū pueroꝝ ⁊ ibi eſt pena dā
ni ⁊ ſenſus ad tꝑs det̄minatū ⁊ finitum
Et ſunt ibi tātū tenebre exteriores quia
grām habent. Ibi eſt ignis corporalis
in quo aīe illoꝝ qui in hac vita peniten-
tiam ſuam non impleuerūt affligunt̄ vſ
qꝫ ad ſatiſfactōem condignā. Querit̄.
vtꝝ illi qui fuerunt in purgatorio libēa
ti ſint. quādo chr̄s deſcēdit ad lymbuꝫ
patrum. Reſpondeo ꝙ non: ſed ſoluꝫ il
li q̇ tunc purgati fuerunt ſufficienter. vł
meruerūt h̄ ꝙ illo tꝑe .ſ. ī deſcēſu xpi libe
rari debuiſſent. Rō ē qꝛ paſſio chrī ñ ha
buit tꝑalē virtutē ⁊ trāſitoriā: ſed ſempi-
ternā. Sed pena purgatorij eſt trāſito-
ria ⁊ tꝑalis. ⁊ ideo q̇ fuerūt tales quales
nūc ſunt qui in purgatorio detinentur:
non fuerunt a purgatorio liberati ꝑ de
ſcenſum xpi ad inferos. Sed ſolum illi
qui tunc purgati fuerunt vel alias hoc
meruerunt ꝙ tꝑe deſcenſus chrī libera-
ri deberent. Quartus loc⁹ ⁊ ſuꝑm⁹ eſt
lymbꝯ ſanctoꝝ patrū vbi fuit pena dāni
id eſt carētia viſionis diuine ⁊ non pena
ſenſus. Et erant ibi pene exteriores ſed
non interiores. qꝛ oēs iſti in gratia fuerūt
Et ad iſtū chr̄s deſcēdit ⁊ fregit. ⁊ ſctōs
patres inde eduxit. ¶ Ex iſto articulo
habemus duo documēta. Primū ꝙ de
bemus habere ſpem de dō. quia ſi illos
qui fuerunt in lymbo viſitauit: quilibet
noſtꝝ poteſt confidere ꝙ nos in tribula
tionibus noſtris non derelinquet. pſ:
Cum ipō ſum in tribulatione: eripiam
eum: ⁊ glorificabo eum. Secunduꝫ do
cumētū eſt ꝙ debem⁹ animabꝯ ꝓximoꝝ
noſtroꝝ ſubuenire. Si eīn xp̄s deſcēdit
ad īferos: vt ſuos liberaret. Et nos ex
emplo chrī debem⁹ ſubuenire aīabꝯ per
ſuffragia. Vñ ipi clamāt ad nos. Job
19. Miſeremini mei miſeremini mei: ſal
teꝫ vos amici mei.

De ſexto articulo.

Tercia die reſurrexit a mortuis.
Hunc ſextum articulum deſcri
pſit ſanctus thomas apoſtolus
⁊ conuenienter ſcripſit iſtum articulum
quia ī eo prius dubitauerat: ⁊ dō eo ple-
ne certificatus fuit. ſicut habetur Jo-
annis. xx. vbi chriſtus dicit thome: In
fer digitum tuum huc ⁊ vide man⁹ me-
as. ⁊ affer manum tuam ⁊ mitte in lat⁹
meum: ⁊ noli eſſe incredulus: ſed fidelis
Unde ſanctus thomas in tercia parte.
q. 54. ar. 4. dicit ꝙ ſanctus Thomas
apoſtolus nō ſolum vidit vulnera chri-
ſti: ſed etiam tetigit. ¶ Itē notāduꝫ ſm
Henricū de firmaria. Sicut neceſſariū
eſt nobis credere ꝙ chriſt⁹ mortuus fu-
it: ita neceſſariuꝫ eſt nobis credere ꝙ re
ſurrexerit: qꝛ hoc valet ad ſubleuatōem
ſpei noſtre. quia membris datur ſpes a
conſideratione capitis. Qꝛ ſi chriſtus re
ſurrexit: ⁊ nos reſurgemus. Surrexeāt
autem reſurrectione perfecta q̄ eſt ad vi
tā immortalē. Rhoma. 6. Chr̄s reſur-
gēs ex mortuis iā nō morit̄.

¶ De ſeptimo articulo.

Aſcēdit ad celos. ſedet ad dexte
rā dei pr̄is omnipotētis Hunc
articulū poſuit beatus bartho-
lomeus. Et neceſſariū eſt credere ꝙ chri
ſtus quadrageſima die celos aſcendit.
Quia ſicut credimus paſſionem ⁊ reſur
rectionem ſic ⁊ aſcenſionem. quia paſſio
accendit nos ad charitatem. reſurrectio
erigit ad finem. aſcenſio eleuat ad ſpem.
Ubi conſiderandum eſt in iſto articulo
magnitudo virtutꝫ dei. qꝛ aſcēdit in for-
ma hūana cum corpore ⁊ anima. ⁊ cum
vtraqꝫ natura diuina ⁊ humana ſcilicet
de monte oliueti qui diſtat a hieruſaleꝫ
per mille paſſus. ⁊ ꝑñtibꝯ apoſtolis. ⁊ cū
beatiſſima virgine maria. et alijs mulie

ribus q̄ ſecute eum fuerunt a galilea..
Et cū ſeptuagintaduob⁹ diſcipulis Et
veriſimile eſt ꝙ non ſolum iam dicti pñ
tes fuerunt in monte oliueti: ſꝫ etiā mul
ti alij diſcipuli chriſti occulti ꝓpter metū
iudeoꝝ. vt nicodem⁹. gamaliel Joſeph
ab aromathia. ⁊ ꝯſiľes venerūt in pro/
ceſſione cū apľis aut alio mō ad mōtez
oliueti vt viderēt chr̄m dñm ſuum aſcen
dere in celum. Dicit enim magiſter hy/
ſtoriaꝝ ꝙ facto prandio in die aſcenſio/
nis cōgregauerunt ſe in monte ſyon xp̄i
diſcipuli ⁊ exierunt cū ꝓceſſione in mon
tem oliueti vt viderent chriſtum aſcende
re cum potentia magna. Itē ſciendum
ꝙ chriſtus aſcendit gaudenſ ſm illud.
ps̄. Aſcendit deus in iubilatiōe: nec ip/
ſe ſolus gaudebat: ſed ⁊ ipſi om̄es qui fu
erunt preſentes. Similiter angeli ⁊ om/
nes anime que ab eo de lymbo liberate
fuerunt. videlicet ſanctoꝝ patruꝫ ꝓphe/
tarum patriarcharum: ſanctoꝝ innocen
tium. ſancti Joannis baptiſte. ⁊ illoruꝫ
iuſtorum qui fuerunt mortui: vel pur/
gati a reſurrectione chriſti vſqꝫ ad aſcen/
ſionem eius. he anime ſingule cum chri
ſto aſcenderunt ⁊ fuerunt in maxima iu/
bilatione. Et hoc voluit ſignare: ps̄. di
cens. Aſcendens in altum captiuaꝫ du/
xit captiuitateꝫ. id eſt illos qui fuerūt ca
ptiui ī lymbo īferni ¶ Sedet ad dexte
ram dei. Ubi ſciendum ꝙ chriſtus di/
citur ſedere ad dexterā dei omnipoten/
tis. quia ſimul habet cum patre glīam
diuinitatis. beatitudinem ⁊ iudiciariaꝫ
poteſtatem. Quia ſm Joannē damaſ/
cenum. Per dexteram intelligitur glīa
diuinitatis. Sed ſm Aug. Per dexte
ram beatitudo patris ⁊ iudiciaria pote/
ſtas intelligitur. Nam ſm naturam di
uinam chriſtus cum patre habet om̄ia
ꝑdicta equaliter in eadem maieſtate. qꝛ
nullus gradus eſt in diuinis perſonis.
videlicet ꝙ vna ꝑſona eſſet dignior alia
quia ſunt per omnia equales ⁊ omnino
eque ꝑfecte atqꝫ digne. Chriſtus ꝟo ſm
humanam naturam ⁊ ſm ꝙ homo di/
citur ſedere ad dexteram patris. id eſt in
potioribus bonis pre om̄ibus alijs ſan
ctis. Tranſcendit enim corpus chriſti
ſua dignitate ꝓut eſt vnitum deitati ñ
ſolum omnem creaturam corꝑalem ſed
etiam ſpūalem preter animam ſuam.
Ideo merito debet ei locus altiſſimus ⁊
nobiliſſimus. Ideo dicit Greg⁹. ī omeľ.
aſcēſionis. qui fecit omnia ſuꝑ oīa virtu/
te ſua ferebat.

¶ De octauo articulo

Inde venturus eſt iudicare viuos
⁊ mortuos. Iſtum articulū ſcri
bit btūs Matheus. ⁊ merito qꝛ
quilibet chriſtianus tenet credere futu/
rum iudicium. quia eſt articulus fidei.
Circa quē articulum queritur primo d̄ lo
co iudicij. Reſpondet ꝙ locus extremi
iudicij eſt vallis ioſaphat. Und̄ Joelis
3. Adducā oēs gētes in vallē ioſaphat
vbi diſceptabo cū eis. nō tamē putādū
eſt ꝙ chriſtus ad vallem deſcendat. ⁊ ꝙ
oēs iudicādos vallis illa recipiat Sed
chriſtus erit ī aere in loco eminēti vt ab
omnib⁹ poſſit videri. Et circa eū erit ſan/
cti circūquaqꝫ. ⁊ maligni erunt in terra
vndiqꝫ circa locū iudicij. Secūdo queri
tur: cū quib⁹ chriſtus veniet ad locuꝫ iu/
dicij: vel ad iudicium. Reſpondet ꝙ cū
angeľ ⁊ ſanctis ſuis qui tunc erunt in ce/
lo: Und̄ Mat. 25. Cum venerit filius
hoīs ī maieſtate ſua: ⁊ oēs āgľi ei⁹ cū eo
Tertio queritur. an fiet citatio. Reſpon/
det ꝙ ſic. ⁊ hec fiet ꝑ vocem tube q̄ in ad
uentu iudicis ab omnib⁹ audiet. Joh.
5. Uenit hora in q̄ oēs q̄ ī monumētis
ſūt audient vocem filij dei. Et dicit ma/
giſter ī quarto ſentētiaꝝ diſt. 44 ꝙ vox
iſta erit xp̄i vel alicui⁹ angľi. vľ plurium
angeloꝝ q̄ ab omnib⁹ audiet. et virtute
eius mortui d̄ monumētis excitabūtur.
Erit eīn ſignū valde euidēs ⁊ manifeſtū
Et ideo vox illa dicitur tuba ꝓpter hoc

hic articul[illegible] pro
concione funebri.